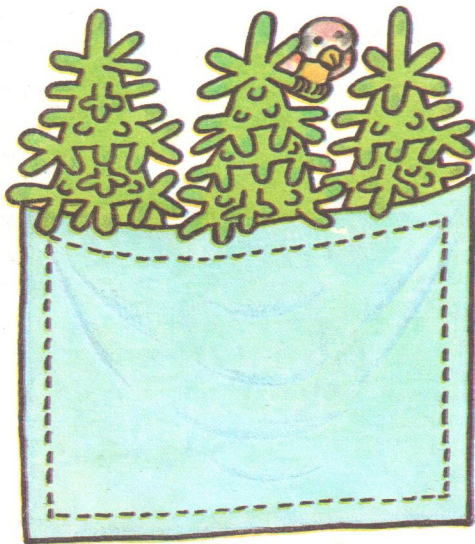
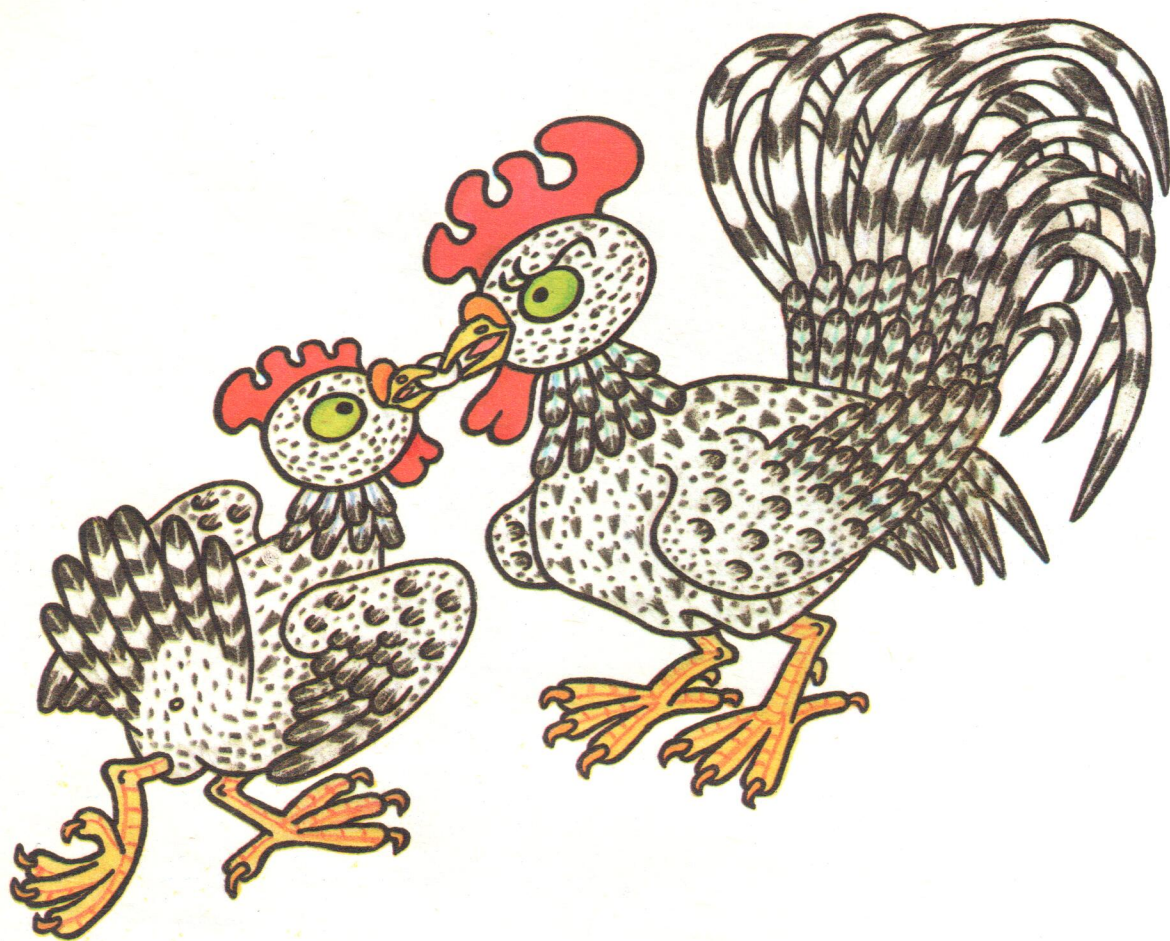

POHÁDKA O SLEPIČCE A KOHOUTKOVÍ

Slepička a kohoutek vyšli si do lesa na oříšky; hned tam za zahrádkou stál ořech a mnoho skořepinek pod ním leželo. Slepička a kohoutek se v nich dlouho hrabali, až přece jádýrko vyhrabali; slepička je nejdříve viděla a do zobáčku vzala, ale kohoutek ji začal klovat a chtěl jí je vzít. Tahali se o jádýrko, až slepičce ze zobáčku vypadlo; tu kohoutek zčerstva chtěl je popadnout, ale místo jádýrka popadl kus skořepinky, ta mu uvázla v krku, a on zůstal bez dechu ležet. Jak viděla slepička, že je kohoutkovi zle, běžela, co jí nožky stačily, k studánce pro vodu, aby kohoutka milého vzkřísila. Prosila studánku:

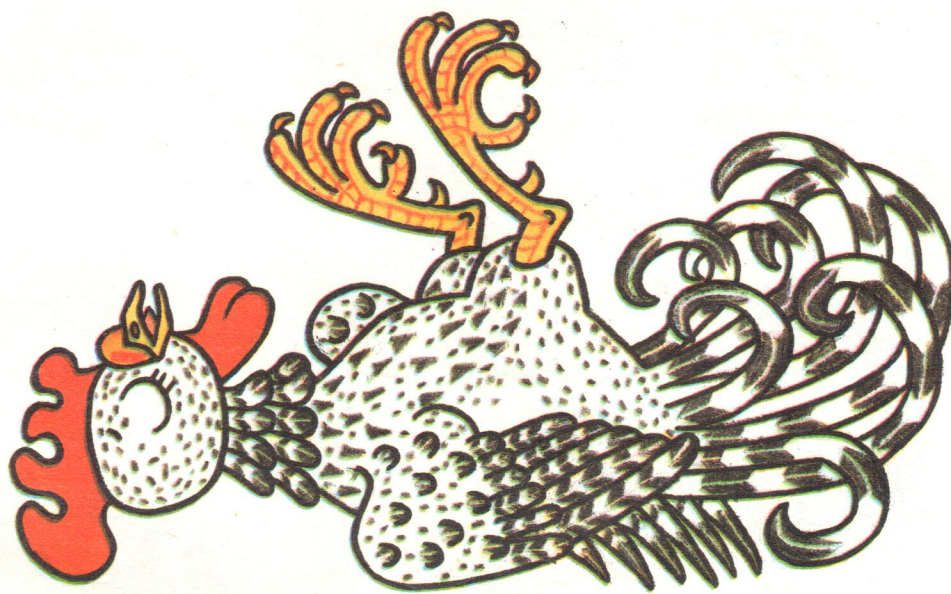
„Studánko, dej vody mému kohoutkovi,
leží za zahrádkou
tiše,
ani nedýše,
uvázla mu skořepinka
v břiše.“

Studánka jí odpověděla: „Já ti nedám vody dříve, dokud mi nepřineseš od švadleny bílý šátek.“

Slepička běží k švadleně:

„Ach švadleno, dej šátek studánce,
studánka dá vody mému kohoutkovi,
leží za zahrádkou
tiše,
ani nedýše,
uvázla mu skořepinka
v břiše.“

Švadlena praví: „Já ti nedám šátek dříve, dokud mi nepřineseš od ševce střevíce.“

Slepička běží k ševci:

„Ach mistře, dej střevíce švadleně,
švadlena dá šátek studánce,
studánka dá vody mému kohoutkovi,
leží za zahrádkou
tiše,
ani nedýše,
uvázla mu skořepinka
v břiše.“

Švec praví: „Já ti nedám střevíce dříve, dokud mi nepři-
neseš od prasete štětiny.“

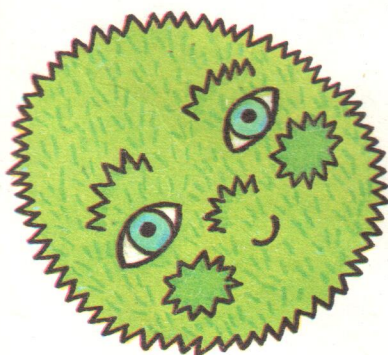
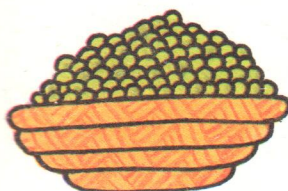
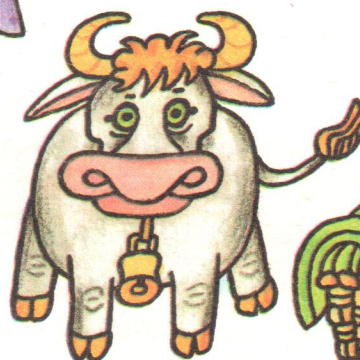
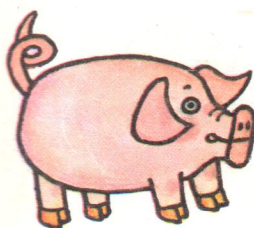
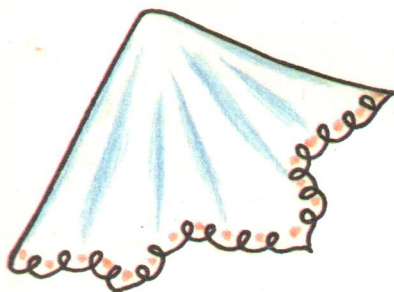
Slepička běží k praseti:

„Ach prasátko, dej štětiny ševci mistru,
švec dá střevíce švadleně,
švadlena dá šátek studánce,
studánka dá vody kohoutkovi,
leží za zahrádkou
tiše,
ani nedýše,
uvázla mu skořepinka
v břiše.“

Prasátko praví: „Nedám ti štětiny dříve, dokud mi nepři-
neseš ze mlejna větel hrachu.“

Slepička pospíchá již celá zemdlená do mlejna:

„Ach mlynářko, dej hrachu prasátku,

F
a
N
i
p
a
u
o
a
n
F
k
li
s
I
z
n
o
u
u
d
i
I
p
S
k
v
p
p
a
v
d
h
k
k
p
n
v
C
a
n
s

ono dá štětiny ševci,
švec dá střevíce švadleně,
švadlena dá šátek studánce,
studánka dá vody kohoutkovi,
leží za zahrádkou
tiše,
ani nedýše,
uvázla mu skořepinka
v břiše.“

„Nedám ti hrachu dříve,“ praví mlynářka, „dokud mi nepřineseš džbán smetany.“

Slepička běží ke kravce:

„Kravičko, dej smetany mlynářce,
mlynářka dá hrachu prasátku,
ono dá štětiny ševci,
švec dá střevíce švadleně,
švadlena dá šátek studánce,
studánka dá vody kohoutkovi,
leží za zahrádkou
tiše,
ani nedýše,
uvázla mu skořepinka
v břiše.“

Kravička praví: „Nedám ti smetany dříve, dokud mi nepřineseš čerstvou travu.“

Slepička běží na louku:

„Ach louko, dej trávu kravičce,
ona dá smetany mlynářce,
mlynářka dá hrachu prasátku,
ono dá štětiny ševci,
švec dá střevíce švadleně,
švadlena dá šátek studánce,
studánka dá vody kohoutkovi,
leží za zahrádkou
tiše,
ani nedýše,
uvázla mu skořepinka
v břiše.“

Louka praví: „Nedám ti dříve travičku, dokud mi nevyprošíš z nebe rosičku.“

Slepička prosí nebe o rosičku a nebe se ustrne a sešle louce rosičku,
ta dá trávu kravičce,
kráva dá smetany mlynářce,
mlynářka dala hrachu prasátku,
prasátko štětiny ševci,
švec dal střevíce švadleně,
švadlena bílý šátek studánce,
studánka dala vody slepičce.

Slepička běží úprkem k milému kohoutkovi, pustí mu do krku kapku vody, kohoutek zatřepetá křídly, skořepinka vyskočí mu z krku a on vesele zakokrhá: kykyryhý!